

ನೆಗಡಿ ಎಂಬ ಕಾಯಿಲೆ ಇತ್ತೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವರಿಗೆ ನೆಗಡಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಇಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೂಡ ನೆಗಡಿ ಬಂದರೆ, ನೆಗಡಿ ತಾನೆ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ? ನೆಗಡಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಉದ್ದ, ಗಿಡ್ಡ, ಚಪ್ಪಟೆ, ಗಿಣಿ ಮೂಗಿನವರಿಗೂ ಅವರವರ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಶೀತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನೆಗಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದರಬಹುದು, ಅವರು ಉಷ್ಣವಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಗಡಿಯಿಂದ ಮೂಗು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಸೀನುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ.

ನೆಗಡಿ ಬರಲು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಅಲರ್ಜಿಗೂ, ಥಂಡಿಗೂ, ಉಷ್ಣಕ್ಕೂ ಸೀನುವುದು ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನೆಗಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಉದ್ದನೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು.

ಸೊಂಯ್ ಸೊಂಯ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೆಗಡಿ ಬಂದವರು ಮೂಗಿನಿಂದ ಸಿಂಬಳ ತೆಗೆದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗಲೀಜು ಮಾಡುವವರ ಒಂದು ಪಂಗಡ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅವರ ಮೂಗು ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಬೇರೆಯವರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಂದುಕೊಂಡರೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಯಮಾನ ಅವರದ್ದಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಂತೂ ಅಸಹ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಿಂದ ಗಂಟಲಿಗೆ ಆ ಗಲೀಜನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ರಸ್ತೆಗೆ ಉಗುಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಚ್ಚಿತ್ತಪ್ಪಿ ನೋಡಿದಾಗ ವಾಕರಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಬಳ ಕಂಡಾಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ತುಳಿಯದೇ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಜಂಪಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಂತಹ ಗಲೀಜನ್ನು ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಅದು ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿಗೆ ಅಂಟಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದಲೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ ನಮ್ಮಂಥವರ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ.

ನೆಗಡಿಯ ಕಾಟ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅದು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಕರಿಗಿಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹು ಬೇಗ ನೆಗಡಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆಗಡಿ ಬಂತೆಂದರೆ ಮೂಗು ಪೂರ್ತಿ ಸಿಂಬಳ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದು ಆಗಾಗ ಬಲೂನ್ ತರ ಉಬ್ಬಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೆಗಡಿ ಬಂದರೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೆಗಡಿ ತಾನೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವವರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಜನರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೆಗಡಿಗೆ ಔಷಧಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಯಂಭು. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು. ಬಂದಾಗ ಬಂದ ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಂಗ ತರಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ! ಅಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೆಗಡಿಯಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೆಗಡಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಮ್ಮ ನೆಂಟನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದಷ್ಟೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನೆಗಡಿ ಬಂತೆಂದು ತಲೆಗೆ ಪಟ್ಟು ಹಾಕಿ, ಮೂಗಿಗೆ ನಶ್ವ ತುಂಬಿ, ಗಂಟಲಿಗೆ ತೈಲ ಉಜ್ಜಿ, ಮೈತುಂಬಾ ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದ್ದು, ಆಗಾಗ ಮೂಗಿಗೆ

ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಕಾಗಿದ್ದಂತೆ ಪುಟ್ಟ ಜಾಸ್ತಿ, ಬುಸ್ತಿ ಕುಡೀರಿ ಸಾರ್...

ಅರಿವೆ ಹಿಡಿದು, ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಕು ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದರೆ ನೆಗಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಬದಲು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 'ನನಗೆ ನೆಗಡಿ ಬಂದಿದೆ, ವಾಸಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಡಂಗುರ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ವಾಸಿಯಂತೂ ಆಗಲಾರದು. ನೆಗಡಿ ಬಂದಾಗ ಕೊರಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ತಲೆನೋವು ಬರಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಜ್ವರ ಬಂತೆಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಓಡುವುದಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ಯಾರಾದರೂ ಒಂಟಿ ಸೀನಿದರೆ ಆತ ಸೀನಿದ್ದು ಯಾವುದೋ ಅಪಶಕುನ ಎನ್ನುವವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಕುನ, ಅಪಶಕುನದ ಮಧ್ಯೆ ನೆಗಡಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿಸುವುದಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ನೆಗಡಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಯಾವಾಗ, ಯಾರಿಂದ ರೋಗವಾಗಿ ಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿತೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ನೆಗಡಿ ಬರುವುದು ಮಳೆಯಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ, ಮಂಜಿನಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ, ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ.

ನೆಗಡಿ ಒಂದು ಅಂಟು ರೋಗವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಅಂಟಬಹುದಾದ ರೋಗವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೂ ನೆಗಡಿ ಆಗಾಗ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಔಷಧಿಗೂ ಬಗ್ಗದ, ಸಂಜೀವಿನಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗದ ಕಾಯಿಲೆ ಎಂದರೆ ನೆಗಡಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತು ಸೀನಿದರೆ ನೆಗಡಿ ನಮ್ಮ ಮೂಗಿನಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೂಗಿಗೂ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನೂ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಮೂಗು ಹಿಂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in